

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af:
Forslag til Finanslov for Finansaaret fra
1. April 1905 til 31. Marts 1906.*

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): I Fortsættelse af mine Udtalelser i Gaarsmødet skal jeg gaa over til at fremsætte nogle Udtalelser om Skattelovene. Naar jeg i denne Forbindelse først vil opholde mig ved de Udtalelser, som fremkom fra Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), saa er det ingenlunde af Hensyn til disse Udtalelsers Vægt eller indre Værd, men fordi de ere typiske for de Udtalelser, der Sommeren igennem ere fremkomne fra de socialdemokratiske Ordførere paa Møder og i Pressen, og fordi disse Udtalelser jo ofte have fremkaldt et villigt Ekko fra en vis Del af Højre, og det altsaa er dem, der i det hele have dannet Grundtonen for den Agitation, der i denne Sommer har været rejst mod Venstre paa Grundlag af Skattelovene.

Under en saadan Agitation er det altid bekvemt at have et Stikord, et kort kraftigt Stikord, der kan kildre i Ørene og kan huskes. Et saadant Stikord synes Socialdemokraterne at have udpønsket, og det gaar, som alle kende, ud paa, at Skattelovene have væltet Byrderne fra de store og lagt dem over paa de smaa.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gjorde jo en rigelig Anvendelse heraf i sin Tale paa denne Finanslovdebats første Dag. „Det er Love“, sagde han, „der lette Byrderne for de rige Folk og lægge forøgede Byrder over paa Smaafolk“. Dette blev varieret adskillige Gange, og navnlig fremsatte han, efter at have udtalt, at vi maa se paa Skattelovene i deres Helhed, følgende Punktum, som jeg skal oplæse: „De velstillede Klasser i Samfundet have lovgivet til egen Fordel, have givet Love, som lette dem selv Byrderne og læsse dem over paa Smaafolk“.

Dette Punktum er i Renkultur Emnet for de socialdemokratiske Talere omkring paa Møderne sidste Sommer, og det fejler

vel ikke, at adskillige have andægtigt hørt derpaa og ere gaaede hjem med den Forestilling, at nu have de faaet Sandheden om denne Sag, nu vide de derom, hvad de behøve at vide, nu tro de i den Ting, hvad det bør dem at tro.

Men er det nu egentlig værd at præsentere Historien ogsaa her i Salen? Det ærede Medlem ved dog meget godt, at hans Parti under Møderne Sommeren igennem kan fremføre mange Traverser, som kunne gøre en vis Lykke hos Publikum, men som man ikke skal trække herind i denne Sal. Jeg skal her blot minde om det store Nummer i Fjor Sommer, der ude paa Møderne benævnedes Indenrigsministerens Valgretsattentat, og som det ærede Medlem jo ogsaa for en kort Stund præsenterede os her i Salen.

Altsaa — Skattelovene tagne i deres Helhed have lettet Byrderne for de velstillede Klasser, og disse Byrder ere nu væltede over paa Smaafolk, saaledes lyder det. Men har det ærede Medlem da selv nogen Erindring om, hvad disse Skattelove indeholde, og hvad de bestemme? Lad mig et Øjeblik fremdrage Hovedbestemmelserne i Skattelovene i deres Forhold til de velstillede Klasser og til Smaafolk. Deres Bestemmelser om Skatteudligningen mellem Hartkornet og andre Værdier her i Landet vedrøre jo ikke denne Sag.

Der er altsaa Loven om Indkomstskat til Staten. Hvad er det vel for Byrder, for hvilke de velstillede Klasser her blive lettede, og som fra dem ere blevne læsede over paa Smaafolk? Det er jo en ny Skat, som er bleven paalagt, en Skat, som er bleven paalagt mangfoldige hidtil skattefrie Indkomster, og en Skat, for hvilken Smaafolk enten ere helt fri, endogsaa op til ret ordentlige Indkomster, eller som kun paahviler de næste i Rækken med en Brøkdæl af en Procent. Hvorledes har man ved Indkomstskatten lettet Byrderne for de velhavende og læsset dem over paa Smaafolk?

Eller Formueskatten? Hvad er det for Byrder, de velstillede Klasser ved denne have faaet væltede fra sig over paa Smaafolk? Saa er der Ejendomsskylden. Jeg erindrer her om de forskellige Fradrag, om Fradrag for Købstadejendomme